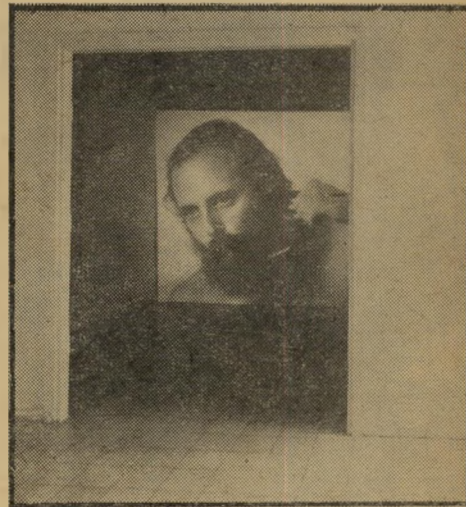

(המשך ממעמד 49)

אליעזר קולנסקי, בעל גלריה אסף, שנקי ראת על שם נכדו של הצייר. גם הגלריה החדשה נקראת בשם זה והיא תציג באופן קבוע מיצירותיהם של יוסל ואודרי ברגנר ואמנים נוספים.

בקומה השנייה שוכנת גלריה פארק הר מפוארת, המנוהלת עלידי האחים ברוריה וגרשון גורביץ. זוהי גלריה אקסלוסיבית, הרוכשת ומוכרת יצירות מבלי לערוך תערוכות יחיד. מטרת הגלריה, לדברי בעליה, להביא לארץ יצירות של אמנים יהודיים מפורסמים כמו ג'יל פסקין, ז'וף ישראלים, מארק שאגל, חיים סוטין ואח-

נים ותיקים ומעולים, וגן הפסלים שבחצר הפנימית מרהיב ומיוחד. גם הדסה עזרה רבות הן לציירים ופסלים, ביניהם בני קיבוצים, והן לעמיתיה למיקצוע, ורואה בחיוב את התפתחות הרובע כמרכז תרבותי לדעתה, האווירה השוררת בין בעלי הגלריות ברחוב, חיובית. היא נוכרת ב-נוסטלגיה, כיצד לפני 11 שנים התקיינה את המזווה על משקוף גלריה מבט. באחד רונה איפשרה לשרה קישון לפתוח גלריה בבניין השייך לה ולהפוך שכנתה. גלריה גבעון, שהיא צעירה יחסית באי-זור, שייכת לשמואל גבעון, שהתחיל את דרכו באמנות כאספן ואחר-כך הפך בעל גלריה. את הגלריה שלו, המרוהטת בהי-דור רב, מנהלת בתו נעמי. הגלריה מתרכזת בפרוייקט "ציירי ארץ-ישראל" - סטימצקי, קוסנוגוי, שמוצג עתה ושמחירי ציוריהם שלו נעים בסביבות 5,000 לירות, וציורים יהודיים כמו יענקל אדלר, שנפטר לפני שלושים שנה בלונדון, ושר-

ז'ילים
שמואל גבעון, בעל גלריית גבעון ברחוב גורדון, המתפקדת על ציירי ארץ-ישראל הישנה, שרובם כבר אינם נמצאים בין החיים.

סוהו
בתיה דונר, מנהלת גלריה רוס, שהיא בעלת קו אמנותי דומה לגלריות של רובע הסוהו בניו-יורק. נציג האבנגארד המציג אצלה הוא סרג' שפיצר.

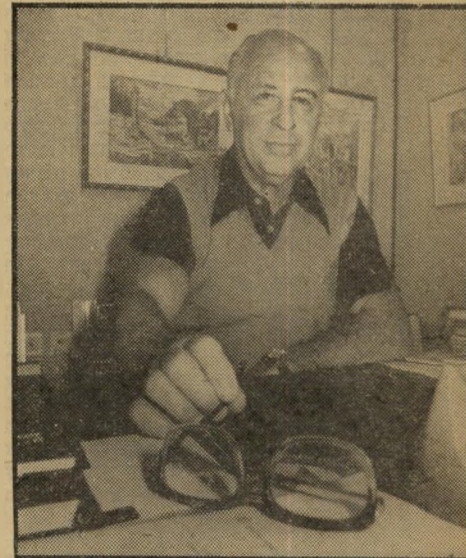
מחירי ציוריו מגיעים עתה ל-200 אלף לירות. הקהל המבקר בגלריה מורכב בעיקר מאספנים.

ומי מכתוב את הטון?

גלריה נוספת שנפתחה לא מכבר היא גלריה אוגרית, שתפסה את מקומה של גלריה קירשטיין. גם אוגרית שמרנית בר אופיה ומכילה ציורים הנסחרים היטב, כמו אלה של צבי שור, נחום גוטמן, לוי ביו, פלדי ופרנקל. בעלת הגלריה, מיספר טנית במיקצועה, התאהבה בשטח האמנות ופתחה גלריה בתל-אביב. מאוחר יותר הרגישה שכדאי לעבור למוקד העניינים. ואכן, פתחה את הגלריה ברחוב גורדון, שלדעתה הפך לרחוב המכתוב את הטון בשטח האמנות.

שונה מכל אלה ובוולטת בייחודה, היא גלריית רוס, המנוהלת על-ידי בתיה דונר. זוהי גלריה בסיגנון הסוהו בניו-יורק, הן נותנת אפשרות ביטוי לאמני אבנגרד צעירי רים. בין השאר הציגו שם נחום סבת, קופפרמן ובאחרונה סרג' שפיצר. קשה למצוא שם "ציורים" או "פסלים", המורצים שם הם פרוייקטים. יוצריהם גוריים, שהתאוריות מאחורי הפרוייקט ו-תהליך היצירה עצמו, חשובים יותר מן המוצר המוגמר. הקרנות הווידאו של שפיצר הם דוגמה לכך. הגלריה איננה מיספרית וחבל שאינה זוכה בתמיכה מצד מוסדות התרבות והקרנות למיניהם.

קיימות עוד שתי גלריות שאינן מיספריות - גלריה שרה לוי בצפון העיר וגלריה ג'ולי ליד כיכר דינזוגו, אורה רחוב גורדון פושה צורה ילובש צורה. אך תמיד בכיוון של התפתחות וגדילה. שינויים אלה הופכים את רחוב גורדון מרכז אמנותי בתל-אביב ויש לקוות שיהיה זה גם מרכז ברמה בינלאומית.

חלוק
סרג' שפיצר שציירותיו הוצבו בגלריה רוס המנוהלת על-ידי בתיה דונר. זוהי הגלריה היחידה ברחוב גורדון המציגה עבודות אוואנגרדיות בלבד, ללא שיקול מיסחרי.

רים. כמובן, מדובר בעבודות שמן על בד, שהן יקרות מציאות בארץ. כבר היו מוצגות בגלריה עבודותיהם של קיסלינג, מאנה כץ וראובן. לשאלה מדוע בחר להשקיע דווקא ב-שטח זה, ענה גורביץ, שהביקוש הגדול בארץ ליצירות אמנות, יחד עם גידול מיספר תיירים עד למיליון בשנה, יצרו תנאים הולמים לפתיחת גלריה ברמה גבוהה כנאות. לדבריו, יש כמה סיבות לגידול מיספר האספנים: הקהל הופך מקורב יור-תר לאמנות, בגלל החינוך בתחום זה; שיכבה מסוימת בארץ קונה בגלל צורך חברתי, והאספנות הוכחה כצורת השקעה מוצלחת, במיוחד בגלל האינפלציה. הן הוכחה לכך: הקניינים הרציניים ביותר הם נציגי בנקים וחברות מסחריות. גלריה הדסה קלצ'קין נחשבת גם היא, אחד מעמודי התווך של גורדון סטריט. לפני 17 שנה פתחה הדסה בביתה שברחוב פרוג פינת גורדון, את הגלריה ש"עשתה" ציירים רבים כמו שמואל בק, באוסף הגלריות נמצאות יצירות של אמ-

להפנות פניו לקיר. רק אחרי שערכו ב-בגדיו ובחפציו חיפוש מדוקדק ושלפו מאר-נקו חמישה שטרות בני 100 דולר, הם הסבירו לישראלי הנדהם: "אדוני, אתה עצור כאשמת הפצת דולרים מזוייפים בשווייץ!"

איש-עסקים ישראלי נוסף, ששהה במלון, נעצר גם הוא. הוא הגיע יחד עם בלושטיין יום קודם לכן, בטיסה ישירה מתל-אביב לציריך.

קורבן בלושטיין
ידיים למעלה -

KANTONSPOLIZEI ZÜRICH
Station: DK VII / Oerlikon 1
Funktionär: Det Wm Steinmann
Empfangsbescheinigung für Hr. Shalom BLUSTEIN, geb. 15.8.47, whft. Bavlistr. 8, Tel-Aviv
Der Unterzeichnete bescheinigt, erhalten zu haben:
5 von der Schweiz . Bankgesellschaft als falsch erkannte 100-US-Dollar-Noten.
Nr. B 48016900 A, à 100.- US-\$
Nr. B 46956390 A, à 100.- US-\$
Nr. B 39646901 A, à 100.- US-\$
Nr. B 46646301 A, à 100.- US-\$
Nr. B 43695666 A, à 100.- US-\$
Zürich, den 10. März 1978
KANTONSPOLIZEI ZÜRICH
Baumackerstr. 9 8050 ZÜRICH

אישור המישטרה השווייצית על החרמת הדולרים

שולחיהם במישטרה נמסרו תחת לחץ, מכות וסירטורים. מזור, אולם דווקא עבד-אל-מונעים, הן רוצה השכיר, אינו אחד הנאשמים בתיק. הוא הצליח לברוח לירדן בעוד מועד, ור השאיר את כל היתר מאחוריו, כדי שהם יתנו את הדין.

שולחיהם במישטרה נמסרו תחת לחץ, מכות וסירטורים. מזור, אולם דווקא עבד-אל-מונעים, הן רוצה השכיר, אינו אחד הנאשמים בתיק. הוא הצליח לברוח לירדן בעוד מועד, ור השאיר את כל היתר מאחוריו, כדי שהם יתנו את הדין.

ישראלים בחו"ל
זירות, דולרים מזוייפים
אתה יכול לקנות דולרים בבנק בישראל, וההיעצר בחו"ל בעוון הפצת כסף מזוייף
שלושה בלשי המישטרה השווייצית לא נקשו בדלת, כשנכנסו לחדר במלון אינ-נרנאציונל המפואר בציריך. הם פתחו אותה בהפתעה וביקשו מאיש-העסקים הישראלי שלום בלושטיין להרים ידיים ו-